

Fővárosi Ítéltábla
14.Gf.40.133/2013/8.

A Fővárosi Ítéltábla a Nagy-Fekete-Kozák és Pátzay Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek dr. Kovács Tibor ügyvéd által képviselt alperes ellen fuvardíj megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2012. november 19-én kelt 6.G.41.231/2011/18. számú ítélete ellen az alperes által benyújtott fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit azzal hagyja helyben, hogy a tőkeösszeg után a késedelmi kamat mértéke 2013. július 1. napjától a kifizetésig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat nyolc százalékponttal növelt értéke.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 200.000,- (Kettőszázezer) Ft + áfa másodfokú ügyvédi munkadíjat, továbbá fizesse meg az államnak az állami adóhatóság külön felhívására az illetékfeljegyzési jogára tekintettel le nem rótt 944.600,- (Kilencszáznegyvennégyezer-hatszáz) Ft fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított, a fellebbezés elbírálása szempontjából irányadó tényállás szerint alvállalkozóként az alperes feladatába tartozott - a ... Építő Kkt. megrendelővel 2006. december 20-án, a ... Zrt.-vel 2008. május 19-én kötött alvállalkozói szerződések alapján - a Budapest 4-es metróvonal I. szakaszának a ... úti állomással, valamint a ... Pályaudvarral kapcsolatos szerkezetépítési munkái elvégzése. Ezen szerződéses feladataihoz kapcsolódóan az alperes fuvarozási szerződést kötött a ... fuvarozó egyéni céggel (a továbbiakban: felperesi jogelőd). Megállapodásuk alapján a felperesi jogelőd az alperes részére zsaluanyagok fuvarozását végezte.

Az alvállalkozói szerződések kötbérkikötései szerint a megrendelők által támasztott késedelmi kötbérkövetelés alapján az alperes a ... Pályaudvar állomással összefüggésben - öt nap késedelem alapján - 7.074.630,- Ft-ot, a ... úti állomással összefüggésben - három napos késedelem miatt - 5.971.500,- Ft-ot tartott nyilván követelésként a felperesi jogelőddel szemben.

A felperesi jogelőd az alperes részére végzett fuvarozási tevékenység alapján 2008. szeptember 30-án - 2008. október 15-i fizetési határidővel - 4.184.760,- Ft

(2008/00571. szám), 2008. október 31-én - 2008. november 15-i fizetési határidővel - 2.638.500,- Ft (2008/00662. szám), 2008. november 29-én - 2008. december 14-i fizetési határidővel - 3.380.280,- Ft (2008/00742. szám), 2008. december 23-án - 2009. január 7-i fizetési határidővel - 2.901.840,- Ft (2008/00801. szám), 2009. január 7-én - 2009. január 22-i fizetési határidővel - 88.200,- Ft (2009/00005. szám), összesen 13.193.580,- Ft összegben a számláit kiállította az alperessel szemben.

Az alperes a számlákat befogadta, azok ellen kifogást nem emelt. Azt sem sérelmezte, hogy a számlák alapjául szolgáló, azokban tételesen megjelölt fuvarleveleken a ... Transport Kft. került feltüntetésre fuvarozóként. A fizetési kötelezettségének azonban nem tett eleget. Az alperes az öt számla közül egyedül a 2008/00571. számú, 4.184.760,- Ft összegben kiállított számlára eszközölt részteljesítést, a felperes jogelődjének 2.000.000,- Ft-ot 2009. december 29-én megfizetett.

A felperesi jogelőd 2009. február 18-i fizetési felszólítása eredménytelen maradt.

Az alperes a 2011. március 1-jei elektronikus levelében egyezségi ajánlatot tett a felperes felé. A felperes követelése 50%-át három hónapon belül vállalta kifizetni, ezen túl a tartozás rendezése érdekében ügyvezetője készfizető kezességvállalását és követelés-engedményezést is felajánlott.

A 2010. június 17-i szerződéssel a felperesi jogelőd a felperesre engedményezte az alperessel szembeni követelését. Ezt követően a felperesi jogelőd megszűnt, a cégjegyzékből törlésre került.

A felperesi jogelőd fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmével 2010. május 10-én indult, perré alakult eljárásban a felperes a keresetében elsődlegesen a Ptk. 389. §-ára alapított vállalkozói díj, másodlagosan a Ptk. 488. §-a szerint fuvardíj jogcímén kérte az alperes marasztalását 11.807.430,- Ft tőke, abból 2.798.610,- Ft után 2009. december 30-tól, 2.638.500,- Ft után 2008. november 16-tól, 3.380.280,- Ft után 2008. december 15-től, 2.901.840,- Ft után 2009. január 8-tól és 88.200,- Ft után 2009. január 23-tól kezdődő késedelmi kamata megfizetésében.

Arra hivatkozott, hogy a jogelődje és az alperes között létrejött vállalkozási szerződést a felperesi jogelőd teljesítette, számláit az alperessel szemben kiállította, az alperes azonban az elvégzett munkák ellenértéket a követelt összegben nem fizette meg, annak ellenére, hogy a felperesi jogelőd teljesítését nem vitatta, a számlákat befogadta. A felperes a 2.000.000,- Ft összegű alperesi részteljesítést a 2008/571. számú számla esetében, elsőként a 2009. december 29-ig felhalmozott késedelmi kamatra, majd a tőke egy részére számolta el.

Előadta, hogy jogelődje 2005-től folyamatosan végzett vállalkozási tevékenységet az alperes megrendelésére, számláinak megfelelően - bankszámlájára utalással - az alperes rendszeresen teljesített is. A felperesi jogelőd egyéni céggként teljesítette az alperessel kötött szerződést, a ... Transport Kft. tevékenységét fuvarozóként vette igénybe. A társaság emiatt szerepel a fuvarleveleken, de szerződéses jogviszonyba az alperessel nem került. Hangsúlyozta, hogy a fuvarlevelek a felperesi jogelőd számlái mellékletét képezték, hogy az alperes a számlák szerint - a perbeli öt számla közül a részteljesítéssel érintett esetében - teljesített, és azt is, hogy az alperes a perindítást megelőzően, a fuvarlevelek peres iratokhoz csatolása előtt nem tette vitássá a felperesi jogelőddel fennállt jogviszonyát, tartozását a

felperesi jogelőddel szemben tartotta nyilván.

Arra is hivatkozott, hogy az alperes a 2011. március 1-jei elektronikus levelében a tartozását elismerte, azzal szemben - a tartozáselismerés szabályai szerint - a bizonyítási kötelezettség az alperesre hárul.

Az alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú eljárás kezdetén arra hivatkozott, hogy a felperesi jogelőd a szerződéses kötelezettségét, a ... és a ... úti metróállomásokra történő zsaluanyag szállítást, fuvarozást késedelemmel teljesítette, emiatt az alperessel szemben a megrendelői kötbérigényt érvényesítettek, amelyet az alperes beszámított a felperesi jogelőd követelésébe.

A perbeli fuvarlevelek csatolását követően a védekezését módosította. Annak előadásával, hogy a felperesi jogelőd 2006-tól végzett fuvarozást az alperesnek, majd a számláihoz 2008. július-augusztusában a ... Transport Kft. fuvarleveleit csatolta, arra hivatkozott, hogy a fuvarozási szerződések a ... Transport Kft. és az alperes között jöttek létre, e fuvarozó volt jogosult a számlák kiállítására. Álláspontja szerint a szerződés alanyait a Ptk. 489. § (1) bekezdése szerint önmagukban a fuvarlevelek bizonyítják, hogy a felperesi jogelőd és az alperes közti szerződéses jogviszony hiányában a felperes a perbeli követelés érvényesítésére nem jogosult.

Viszontkeresetében jogalap nélküli gazdagodás jogcímén 500.000,- Ft és annak 2012. október 10-től kezdődő késedelmi kamata megfizetésében kérte a felperes marasztalását. Arra hivatkozott, hogy a felperes jogelődje és az alperes közti jogviszony hiányában, jogalap nélkül teljesített 500.000,- Ft-ot a 2008/571. számú számlára.

A felperes a viszontkereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság a 2012. november 19-én kelt 6.G.41.231/2011/18. számú ítéletével az alperes viszontkeresetét elutasította, és kötelezte, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 11.807.430,- Ft tőkét, annak 2009. február 1-jétől a kifizetés napjáig számított, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt késedelmi kamatát, valamint 1.323.771,- Ft perköltséget.

Határozata indokolásában rögzítette, hogy az alperes ugyanazon körülményre, a felperesi jogelőd és az alperes közti szerződéses jogviszony hiányára alapította a védekezését és a viszontkeresetét is, továbbá, hogy előadása alátámasztásának bizonyítékául, miszerint az alperes a ... Transport Kft.-vel kötött szerződést, egyedül a fuvarlevelek szolgáltak.

Azzal, hogy a fuvarlevelek kizárólag fuvarozási tevékenységet tüntettek fel, és a számlák sem igazoltak más, szállításon kívüli munkával elérhető eredményt, az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy a perbeli szerződés a Ptk. 488. § (1) bekezdése szerinti fuvarozási szerződésnek minősült, és azt is, hogy az alperes 2011. március 1-jei elektronikus levele - határozott és kifejezett, a felperes követelésének elismeréséről szóló nyilatkozat hiányában - nem volt tartozáselismerésnek tekinthető a Ptk. 242. § (1)-(2) bekezdése szerint.

Az elsőfokú bíróság amiatt találta alaposnak a keresetet, egyben alaptalannak a

viszontkeresetet, mert arra a következtetésre jutott, hogy az alperes a rá háruló bizonyítási kötelezettségnek nem tett eleget, nem igazolta az alperes és a ... Transport Kft. közti szerződéses jogviszonyt. Mivel a Ptk. 489. § (1) bekezdése a fuvarlevél bizonyító erejét az azt kiállító szerződő felekhez kapcsolja, a fuvarlevelek az alperes állításának bizonyítására önmagukban nem voltak alkalmasak. Leszögezte, hogy a fuvarlevél jogszabályban rendezett bizonyító erejének előfeltétele, hogy a szerződő felek személye vitán felül álljon.

A felek előadása és a bizonyítékok egybevetett értékelése során rámutatott arra is az elsőfokú bíróság, hogy az alperes arra nézve sem szolgáltatott bizonyítékot, hogy a ... Transport Kft. akár egy ízben is számlát állított volna ki vele szemben, és arra is, hogy az alperes a felperesi jogelőd számlakövetelését a könyvelésében nyilvántartotta, továbbá, hogy az alperes perbeli nyilatkozatai ellentmondásosak voltak. Az alperes ugyanis a fizetési meghagyással szembeni ellentmondásában egyedül a perbeli követelés összecszerúságát vitatta, ezt követő beadványában a kereseti követelésre kifejezetten úgy nyilatkozott, hogy a felperesi jogelőddel kötött fuvarozási szerződést.

Mindezen körülményeket az elsőfokú bíróság a felek közti szerződéses jogviszony megerősítéseként értékelte. Figyelemmel arra is, hogy belföldön végrehajtott szállítások esetén a felperesi jogelőd a Ptk. 498. § (1) bekezdése szerint - eltérő szerződéses kikötés hiányában - jogosult volt más fuvarozóra bízni a küldemény továbbítását, elfogadta a felperes érvelését és állítását, hogy a felperesi jogelőd és az alperes között folyamatosan fennálló szerződéses jogviszony teljesítése során a felperesi jogelőd utóbb a ... Transport Kft. járműveit vette igénybe, e cég emiatt került feltüntetésre a fuvarleveleken. Önmagában a fuvarlevél kiállítójának személyében beállott változásból azonban nem lehetett arra következtetni, hogy a szerződő felek személyében is változás következett be.

Megállapította, hogy a felperes bizonyította, hogy a felperesi jogelőd és az alperes között korábban fennállt szerződéses jogviszony a keresettel érintett időszakban is fennállt, a számlák alapbizonylataival pedig a felperesi jogelőd teljesítését is. Rögzítette, hogy nem volt vitatott a perben a szerződéses tartalom, a szolgáltatás-ellenszolgáltatás mibenléte, sem pedig a kereset összecszerúsége, a perbeli számlákban foglalt fuvardíjösszegek, az alperesi részteljesítés elszámolásának mikéntje. A késedelmi kamat megfizetésében középarányos kezdő időponttal kötelezte az alperest.

Mint sürgős bizonyítási cselekményt mellőzte az alperes ügyvezetőjének az elismerő nyilatkozattal kapcsolatos meghallgatására szóló felperesi bizonyítási indítványt, továbbá rögzítette, hogy az alperes által csatolt magánszakértői véleményt nem tudta elfogadni az alperesi előadás alátámasztására, mivel az egyedül a számviteli törvény szempontjait vette figyelembe, a polgári jog szabályai szerint elbírálandó jogvitában értékelhető adatot nem tartalmazott.

Az ítélettel szemben az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben annak megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte.

Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú ítélet megalapozatlan és törvénysértő, mert az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy a Ptk. 489. § (1) bekezdése szerint a fuvarozási szerződés az alperes és a ... Transport Kft. között jött létre.

Álláspontja szerint a fuvarozási szerződés alanyainak személyét a fuvarlevelekkel igazolta. Az elsőfokú bíróság ettől eltérő megállapítása, miszerint az alperes nem bizonyította az általa megjelölt személyek közti szerződést és annak tartalmát, téves.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és széles bizonyítási eljárást követően, a vonatkozó jogszabályokat helyesen alkalmazva, megalapozott ítéletet hozott. Hangsúlyozta, hogy a felperes által becsatolt iratok, a könyvelési nyilvántartások, az átutalási megbízások, a számlakivonatok alapján megállapítható volt, hogy mely személyek között jött létre a szerződés, és azt az alperes részteljesítése is alátámasztotta. A felperesi jogelőd számlái mindegyikét befogadta az alperes, azokkal szemben nem élt kifogással; csupán az elhúzódó peres jogvita alatt, az eljárás későbbi szakaszában hivatkozott arra, hogy a szerződés más felek között jött létre, hogy a felperesi jogelőddel nem állt jogviszonyban. Az alperes e magatartása egyedül perelhúzóként értékelhető.

A fellebbezés nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a tényállást, és a Pp. 221. § (1) bekezdésének megfelelően, okszerűen értékelt bizonyítékok alapján megalapozottan állapította meg a felperesi jogelőd és az alperes között létrejött jogviszony tartalmát, mind a fuvarozási szerződés létrejöttének a tényét, mind pedig annak alanyait és a szolgáltatás-ellenszolgáltatás körét.

A másodfokú bíróság a jogorvoslati kérelem kapcsán arra mutat rá, hogy az alperes nem hivatkozott a fellebbezésében olyan új tényre, bizonyítékra, amely alkalmas lett volna az elsőfokú bíróság ítélete megváltoztatására, az elsőfokú bíróság által figyelembe vett bizonyítékok felülmérlegelésére.

A vonatkozó jogszabályi rendelkezések megfelelő és helytálló alkalmazásával jutott arra a következtetésre is az elsőfokú bíróság, hogy önmagukban a fuvarlevelek nem voltak alkalmasak az alperesi állítás alátámasztására. A Ptk. 489. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés egyértelmű és félreérthetetlen, kizárólag a szerződő felek viszonylatában érvényesül - a szerződés létrejötté, a küldemény átvétele tényével kapcsolatos - bizonyítási szabályként.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét, annak fellebbezett részét - helytálló indokaira tekintettel - a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján helybenhagyta. A 2013. évi XXXIV. törvénnyel módosított Ptk. 301/A. § (2) bekezdése szerint 2013. július 1. napjától a késedelmi kamat mértéke a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat 8 % ponttal növelt értéke, amelyet a folyamatban lévő eljárásokban is alkalmazni kell.

Mivel a fellebbezés nem vezetett eredményre, a másodfokú bíróság a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kötelezte az alperest a

felperesi jogi képviselő ügyvédi munkadíja megfizetésére, annak mértékét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3), (5)-(6) bekezdései szerint, mérlegeléssel állapítva meg. Az alperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illeték viseléséről a Pp. 78. § (1) bekezdésén túl az Itv. 59. § (1) bekezdése és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint rendelkezett.

Budapest, 2014. év január hó 16. napján

. Mika Ágnes s.k.
a tanács elnöke
. Gáspár Mónika s.k.
előadó bíró

Dr. Kurucz Zsuzsánna s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

bírószági tisztviselő